

Bak vagyok (15. fejezet)

A *DANCING NAKED in the MIND FIELD (Szabadon táncolva az értelem mezején)* (1998) c. könyvből

KARY MULLIS, kémiai Nodel-díjas

Az asztrológiáról az 1960-as évek közepén kezdtem el gondolkozni azután, hogy három különböző ember helyesen Bak jegyűként határozott meg. Ennek a véletlen egybeesésnek az esélye 1 a 1728-hoz.

Az első Emma volt, egy 10 éves szomszédom Atlantából, ahol a Georgia Tech diákja voltam. Épp a lépcsőn sétáltam fel a bevásárolt holmimmal, mikor rám kiáltott:

- Te Bak vagy, ugye?

Megálltam. Honnan tudta ezt? Megkérdeztem tőle: milyen egy Bak?

- Mint te. – válaszolta.

Ha Emma csak tálalgotott, jól tippelt. Tizenkét jel van, ahol a születésünk idején a Napunk tartózkodhat. Ha valaki azt mondja, hogy Halak vagy Bak vagy - a teljesség igénye nélkül -, azt mondja, hogy a Nap az égbolt azon részén tartózkodott, mikor születted, ahol a Halak vagy a Bak csillagkép van. Szóval 1 a 12-höz az esélye annak, hogy ráhibáznak.

Születésed pillanatában a Hold, a Vénusz, a Mars és a többi bolygó is az égbolt bizonyos részén tartózkodott, de azok a saját mintájuk szerint mozognak, és csak olyan embereket érdekelnének, akik jobban jártasak az asztrológiában, mint Emma. Mikor Emma azt mondta, Bak vagyok, még semmit sem tudtam az asztrológiáról.

Ha megnézzük az összes bolygót, beleértve a Napot és a Holdat is, egymáshoz viszonyított pozíciójuk egy alakzatot határoz meg születésünk pillanatában. Ez a minta jeleníti meg a született személyt mindenre kiterjedő módon. A bolygók többsége igazán meglepő mintába rendeződhet. Vagy nem. Az enyémben a bolygók szanaszét szóródnak, de ott van az a két, három bolygóból álló baljóslatú csoport, amit T-kvadrátként ismernek. A feleségem képletében három bolygó egy tökéletes háromszöget alkot, a Király Trigont (nagy háromszög). A T-kvadrát (derékszög) azt jósolja, hogy az illetőnek pokoli nehéz dolga lesz, hogy összekaparja a dolgait, és késni fog a kéziratai leadásával, és eltölthet egy rövid időt akár dutyiban is, vagy még rosszabb. A Király Trigon azt jelenti, hogy az illető ezüstkanállal születik. Lehet, hogy lusta, de tudja, miye van, és pontosan ez az, amire szüksége van. Ennek volt értelme számomra abból, amit tudok magunkról. Mikor megcsináltam a lányunk, Louise képletét, azt találtam, hogy tökéletes keveréke a mi képleteinknek. Louise mintája egy Vízöntő Sárkány. Olyan, mintha a Király Trigont összeraknánk egy T-kvadráttal, az aszcendensével az édesanyja Vízöntő napjegye felé haladva. A sárkányon kívül, Bak napon osztozik velem. Tisztára hátborzongató – gondoltam.

Tudtam, hogy Louise genetikailag hasonlít ránk – de asztrológiailag?

Következő alkalommal, három évvel később, valaki Berkeleyben talált meg derült égből a születési jegyemmel. Épp egy hölgygel beszélgettem egy partin, aki a mondat közepén félbeszakított: - Te Bak vagy. Tudom. Honnan tudta?

Azt mondta, abból, ahogy a kezeimmel legyezgetek beszéd közben. És ahogy a pulton tartottam őket, amikor épp nem legyintgettem velük. Aztán ahogy előre hajoltam, aztán visszakoztam.

Azok számát tekintve, akik megmondták a születési jegyemet, és akiknek igaza is volt, az arány 2 a 2-ből. Mindketten találgathattak is. 1 a 12-höz. 2 a 2-ből, ahol 1 a 12-höz; az 1 a 144-hez.

Tudósként a legfontosabb dolog számomra a nagy valószínűség volt. Ha valami szokatlan történik, a tudós – amennyire vastag szarukeretes szemüvegétől és vacak ruhájától telik - lendületbe jön. Visszatértem az asztrológia könyvekhez, felrajzoltam még néhány barátom képletét, és úgy döntöttem – hogy megspóroljam magamnak egy csomó számítás és a könyvtárba járkálás idejét -, írok egy számítógépes programot, ami elvégzi mindezt helyettem. Ám ez nehéznek bizonyult. Isaac Newton írta le annak szabályait, hogyan mozognak a dolgok egymás körül a gravitációnak megfelelően.

Elég könnyű volt megjósolni, a Nap és a körülötte keringő Föld kiindulási pontjának ismeretében, hogy hol lesz a Föld 100 vagy akár 1000 év múlva. Egy számítógépes program könnyedén elvégzi a matekot. De a naprendszerrel az a probléma, hogy nem csak egy bolygó van benne. Túl sok bolygó van benne. Mindegyiket befolyásolja nemcsak a Nap, ami körül kötelességtudóan kering, de az összes többi bolygó is. A nagyok, mint a Jupiter és a Szaturnusz, van a legnagyobb hatása, de a kicsik is megcsinálják a maguk kis zűrzavarát minden alkalommal, mikor közel kerülnek, és vagy 100 év után a dolgok már eléggé komplikálttá válnak. A tengerészeti obszervatórium asztronómusai évekig írták a programokat, hogy megpróbálják szimulálni a bolygók mozgását és meglehetősen pontosak is voltak, de még mindig dolgoznak rajta. A tengerészetnek más oka volt erre a munkára, nem az asztrológia. Olyanok, mint a navigáció és a műholdak, és hogy megpróbáljanak rakétát dobni a Vörös térre.

Egy éjjel, kb. egy hónappal a Berkley-beli parti után a Navarro folyó mellett sátoroztam Mendocino megyében. Az emberek tábortúztól tábortúzig sétálgattak, és egy srác a mi körünkön kívül állt meg, hallgatva, amint egy történetet meséltem. Mikor befejeztem, belépett a fénybe, és közölte, hogy Bak vagyok. Elfordult, de én megszólítottam.

- Honnan tudod?

Visszafordult. – Amilyen erőteljesen lépsz színre, és ahogy visszakoazol... Úgy viselkedsz, mint egy Bak. - Gőgösen távozott, hengegő léptekkel, mint egy istenverte Skorpió.

3 a 3-ból, ahol 1 a 12-höz – 1 a 1728-ból. Ez a valószínűsége annak,

hogy három egymást követő ember egymástól függetlenül helyesen mondja meg a születési jegyed.

Meg lettem győzve, hogy ez nem lehet véletlen. Ezek az emberek a viselkedésemet figyelték, és ésszerűen becsülték meg a napjegyemet. Ha emberek tényleg képesek erre egy kevés információból, akkor az asztrológia vizsgálatot érdemel.

Apró kísérletünk véletlen volt. Megcsináltattam a képletemet egy bolttal La Jolla-ban, amelyik a születési dátumot, időt és helyet egy Los Angelesi cégnek küldi el, ahol számítógépet használnak a számításokhoz és ahhoz, hogy a hatalmas mennyiségű mindenkire érvényes bekezdéshalmazból kiválasszon egy rakást rólad.

Ez az volt, amit komputerezált szakértő rendszernek nevezhetnénk. Az ötven oldalas dokumentumban foglaltak nagy része igaz volt rám. De néhány dolog teljesen rossz volt benne. Úgy tűnt, hogy azok az állítások, amik nem voltak helyesek, az emelkedő jegyemből eredtek.

Az emelkedő jegy egy képletben sokkal érzékenyebb a születés idejére, mint bármi más a képletben. Ez az égbolt azon része, amely a keleti horizonton jön fel abban az időben és helyen, amikor és ahol születted. Minden percben változik.

A számítógép feltételezte, hogy ha az ember a második világháború idején született Amerikában, nem igazán tudja, valójában mikor született. Volt egy extra óránk a nyári időszámításból adódóan. 1944-ben, mikor én is születtem, ha a születési papírok szerint az ember 13:53-kor jött világra decemberben, valójában 12:53-kor született. Én ezt tudtam, mikor kitöltöttem az űrlapot. A helyes időt írtam be, és EST-nek(keleti standard idő) neveztem mintsem EWT-nek (keleti háborús idő). A számítógép úgy vette, mintha nem tudnám, mit írok, és az EWT-t kijavította EST-re. Az eredmény az lett, hogy a horoszkópom egy órával eltért. A Holdam csak fél fokkal került rossz helyre Nyugatra. A csillagok háttérfüggönyével szemben, a Hold lassan mozog előre kelet felé, amit nem szabad összekeverni látszólagos nyugati irányú mozgásával, ami a Föld forgásából adódik. De az emelkedő jegyem messze került. Bika lett Kos helyett.

Mivel tanulmányoztam ezeket a dolgokat, az eset sokkal inkább szórakoztatott, mint kárt okozott. Isten őrizz, hogy kizárólag attól a számítógéptől függött volna, hogy mindent megtudjak magamról!

Ha valaki Kos, és tévesen azt gondolja magáról, hogy Bika, azt eredményezheti, hogy úgy érzi, kudarcot vallott. A Bika fizikai anyagnak érzi magát, úgy gondoskodik dolgokról, mint egy gazda, nem függ másoktól különösebben, mert tudja, nem megbízhatóak. Humora ironikus, ha egyáltalán van neki, és teljesen merev. Ő a hegy. Nem imádkozik, mivel úgy tudja, semmi nem változik. De hisz.

A Kos tisztában van a maga jelentőségével, de nem a lényegével. Új dolgokat csinál. Egyedül van, és ezért teremt. Lelkiismeretes, hisz mindenért, ami történik, ő a felelős, de túlzóan viselkedhet, mivel senki

más nincs vele. Mer. Imádkozik. De nem hisz.

Tudtam, hogy hiba történt, mikor elolvastam azokat a szakaszokat, melyek az emelkedő jegyem alapján íródtak.

Az elemzés többi része pontos volt. Kíváncsi voltam, hogy valaki, aki ismer engem, de a horoszkóp interpretálásának hibáiról nem tud, meg tudná-e határozni, azokat megállapításokat, amelyek helytelenek voltak. Odaadtam az elemzést egy nagyon jó barátomnak, aki semmit nem tudott az asztrológiáról. Megkértem, hogy nézze át a majdnem kétszáz tényrőlám, és tegyen x jelet amellé, amiről azt gondolja, hogy nem vonatkozik rám. Megtette. Majdnem kizárólag azokat a tényeket jelölte be, melyek a valótlán emelkedő jegyből adódtak.

Lemásoltam az elemzést, hogy senki ne lássa az x-eket, merthogy tudós vagyok. Megpróbáltam több embert is találni, akik hajlandóak voltak komolyan belenézni a horoszkópomba. Kettőt találtam. Ők is leggyakrabban azokhoz a bekezdésekhez tettek x-et, amelyek a helytelen emelkedő jegyemhez kapcsolódtak.

Elmagyaráztam a hibát az elemzés készítőinek, akik újra megcsinálták a horoszkópomat a helyes idővel. Az új elemzés passzolt. Mégegyszer megkérem a barátaimat, hogy jelöljék be azokat a szakaszokat, amelyek nem vonatkoztak rám. Kevesebb x volt, és nem azokra a tényzőkre koncentrálódtak, amik az emelkedő jegyből adódtak. Mindebből számos dologra következtettem. Ha helyes születési adatokat adunk meg, számítógéppel olyan horoszkóp készíthető, mely pontosan tökrözi a személyiségünket; és a barátam közül legalább hárman legalább olyan jól ismernek, mint egy számítógépes program. Szórakoztató volt, és meglehetősen olcsó kísérlet. Kislányok, partizó emberek és a Navarra folyó melletti sötétségből jövő hangok megmondhatják melyik hónap születtje vagy.

Kifinomult, intelligens, modern embereknek tartjuk magunkat. Pszichológusaink és szociológusaink szerint az asztrológia nonszensz. Az emberi viselkedéssel foglalkozó akadémiai tanszékek szerint az asztrológia zavaros örökség, mely nem ad komoly értéket a törekvéseikhez. De nem olyasmi, amiről még sosem hallottak. Megfigyelték, hogy napilapok világszerte szánnak rá egy rovatot, és azt sok ember figyelemmel kíséri. Az ok, amiért ők nem kísérik figyelemmel az, hogy zavarba hozná őket a kollégáik előtt. A társadalomtudományok nem rendelkeznek bizonyított tények tömegével, amelyek azt mondják, az emberi viselkedésnek nincsenek olyan elemei, amelyek kapcsolatban vannak a születés idején fennálló csillagászati mintával. Helyette széles és öntelt egyetértés van a társadalomtudomány szakértői között atekintetben, hogy a hagyományok, mint az asztrológia, az ostobáknak való. Az asztrológiát az elmúlt két évszázadban a pszichológusok teljesen semmibe vitték anélkül, hogy akár egyszerű kísérleteket is végeztek volna az asztrológia valamely tanának tesztelésére.

Legtöbbjük az alatt a téves benyomás alatt van, hogy az asztrológia nem tudományos, és komoly tanulmányaikba nem illeszthető tárgy. Halálosan tévednek. Hogy a mai asztrológusok használnak-e tudományos módszereket vagy nem, nincs közvetlen kihatással arra, hogy az ismeretanyag, amit alkalmaznak, igaz és érvényes-e.

Hogy elutasították bármilyen kísérleti értékelés nélkül, mint a tömegektől eredő lényeg nélküli fecsegést, sokat mond a tényről, hogy a mai elmegyógyászok keményen bebetonozták fejüket saját megállapításaikba, és általában több segítségre van szükségük, mint amennyit nyújtani tudnak.

Keveset tudunk az asztrológiáról azon kívül, hogy az emberiség ötezer éve Babilóniától Kínáig, egymástól függetlenül, az éghez fordult segítségért, hogy megérthesse földi életet. A 17. században, mikor is olyanok, mint Galileo, Kepler és Newton lefektették az asztronómia alapjait, asztrológia jelentőségével is foglalkoztak megfigyeléseiknek, melyeket rögzítettek, és tanulmányozták, hogyan jósolhatnák meg őket. Azonban az idő során a pontosság, amit a mérésbe és a matematikai előrejelzésbe tudtak vinni, valószínűleg nagyobb hangsúlyt kapott, mint azon gondolatok hasznossága, melyeket a meglehetősen homályos koncepciókra összpontosíthattak volna, amelyekre az asztrológiának van szüksége. Azok az emberek, akik egész éjjel fentvannak hosszú fekete csöveken át nézelődve, négy és ötjegyű számokat rögzítve, és számításokat kitalálva, nem szükségképpen tudnak sokat az emberi természetről, és nem valószínű, hogy érdekelné őket az összetett kölcsönhatás emberek és csillagok között. Elég gondjuk van azzal, hogy rájöjjenek, miért ellipszis a Mars keringési pályája, és nem köralakú.

Így az asztronómia különválasztotta magát az asztrológiától. De nem azért, mert az egyik működött, a másik pedig nem. Senki nem végezte el az asztrológiai tények kiterjedt empirikus vizsgálatát, és senki sem jutott arra, hogy semmi hasznos nem jósolható meg belőlük. Az asztronómusok inkább a bolygók, mint az emberek ciklikus mozgásához ragaszkodtak.

A számokra szakosodtak. És ezért az asztronómia gazdag és érdekes terület. Távoli dolgok szép képeiben gyönyörködik, amiket a Hubble teleszkóp küld vissza.

De az asztrológia még mindig itt van, és értékes eszköz lehetne az emberi természet megértésére, ha a viselkedés komoly tudorai leereszknének, hogy megvizsgálják. Egyáltalán, vannak a viselkedéstannak komoly tudósai?

Orvos kutatók már régóta felfedezték, hogy a népi gyógymódok gyakran működnek. Az etnobotanikusok olyan primitív emberek által használt gyógynövények gyógyászati hasznát kutatják, akik nem tudják, mik azok a molekulák, de ha a gyógynövény hat, így működik, ezért bejegyzik a tudományos orvoslásba.

Ha senki nem tudja, hogyan működik, valaki kitalálja. A folklór új információk gazdag forrása. De nem nagyon hallhatunk modern pszichológusokról, akik a folklór világát aknáznák ki új eszmékért. Nem hallunk róla, mert ezt senki nem csinálja.

Leragadtak a tanulás és viselkedés elméleteinek zavaros halmazánál, ami teljességgel figyelmen kívül hagyja az emberi megértés hatalmas területét, mely azzal a tétellel kezdődik, hogy minden ember feltétlenül egyenlőnek teremtett. A különböző típusok szerint egy komplex rendszerbe tartoznak, amit legalább ki lehet válogatni - ha nagyrészt megérteni nem is -, az alapján, hogy megnézzük a bolygók pozícióját az égbolton a születésük helyén és idejében. Abszurd, de igaz, és tudományosan megközelíthető. Továbbá ezekre a különféle típusú emberekre különböző hatással van ugyanazon bolygók további mozgása és átrendeződése az életük további részében.

Be- és kilépnek ciklikusan feltörő kreativitási időszakokból, mély depressziós periódusokból, meleg beteljesítő élményekből, szörnyű veszteségekből és így tovább.

Hogyan nevezheti magát valaki az emberi viselkedés tudósának, és teheti ki a névtábláját azt ajánlva, hogy segít az embereknek problémájuk megoldásában úgy, hogy még csak nem is tanulmányozta az asztrológiát? Hogyan adhat egy tudományos intézmény filozófia doktori címet pszichológiából valakinek anélkül, hogy néhány asztrológia kurzust elvégzett volna? Ha a pszichológusok jól végeznék a dolgukat, azaz, jó eredményeik lennének arra, hogy megszabadítsák pácienseiket a félelmeiktől, akik jó pénzt fizetnek a megoldásért és megkönnyebbülésért, akkor láthatnám, miért hánynak fittyet a jó fej doktorok az asztrológia hagyományaira, de *senki* nem örült, hogy egy pillanatra is azt képzelje, hogy ha elmegy a pszichiáterhez, bármi olyasmihhez jut, mint a jó mentális egészség.

Ha szerencsés az ember a pszichológus kiválasztásban, talán nem ebben az évben kerít rá sort, de valószínűleg egy krónikus érzelmi fájdalomban szenvedő ember nem egy csodás gyógymódra fog rátalálni. Más szavakkal, a pszichológiát egy csomó jól fizetett inkompetens egyén gyakorolja. Akik egy összetört szívet nem tudnak megjavítani.

Körbe kellene nézniük néhány új teória után. Freud, Jung, Maslow – menők voltak, talán jó szórakozás lehet olvasni őket –, de még mindig neurotikusak vagyunk, és néhányunk még mindig leugrik a hidakról.

Az asztrológia önmagában már nem válasz minden problémánkra, ahogy az Amazóniai boszorkány doktor gyógynövényei sem, de szégyen elpazarolni egy ilyen gazdag és ősi forrást amiatt az egyszerű tény miatt, hogy modern boszorkány doktoraink túlságosan belefagytak állásfoglalásukba ahhoz, hogy körülnézzenek.

Én nem megyek pszichiáterhez. Elvinnéd a kocsidat olyan szerelőhöz,

aki tagadja, hogy különböző márkák és modellek léteznek?

Az asztrológiában van egy-két mély rejtelem, ami étvágyat csinálhatna a „mi történik az univerzumban?” bármely kíváncsi kutatójának. Honnan a pokolból van az agyamnak tudomása a bolygók relatív pozíciójáról mielőtt megtanultam volna, hogyan kell használni a Hajózási Almanachot? Valahogy, közvetlenül vagy közvetve, kapcsolatban kell, hogy legyen ezekkel a dolgokkal, mivel úgy tűnik, hatással vannak rá. És a „hogyan” az, ami érdekes lehet egy pszichológusnak, egy szociológusnak, vagy egy pszichiáternek, sőt egy fizikusnak is. A tény, hogy ezekkel a dolgokkal összefüggésben van, könnyen kimutatható a születésnapok különféle szakmák közötti nem-véletlen eloszlásából.

Egy mostani tudományos kutatás az orvostanhallgatók születési hónapbeli eloszlásáról felfedte, hogy sok orvostanhallgató született késő júniusban. Feltételezték, hogy azért, mert a Nap korábban kelt és így azonnal több fény volt számukra, és sokat kint lehettek, és ezért érdeklődtek a biológia iránt. Nos, ez baromság. Ugyanez a helyzet Ausztráliában, és lent az ellenlábás területeken a Nap nem kel korábban júniusban. Az orvosi iskolák sikeres jelentkezői nem egyformán jönnek minden egyes hónapból. Az Ikrek – Rák körül csoportosulnak mindkét féltekén. Több biokémikus a Nyilasban születik. Az ügyvédeknek megvan a saját tagoltsága, és néhányan elfogadhatóan bizonygatják, hogy az ügyvédek tojásból kellnek ki és megeszik a saját kicsinyeiket – nem nyilvánvalóan –, úgyhogy megvan a maguk problémája. A szociológia ezidáig elnézett ezek felett. Lehet ez az egyik oka annak, hogy a szociológia olyan unalmas és érdeemtelen tudomány. Tudálékos és tájékozatlan.

1944. december 28-án 17:58 (GMT) Lenoirban, Észak-Carolinában születtem. Ebből többet megtudhat rólam, mint abból, ha elolvassa ezt könyvet.

Kary Mullis engedélyével.

Polgár Livi fordítása